

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Venise, 1567 - X \[102-103\] : De Ino & Palaemone](#)

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VIII

[Mythologia, Francfort, 1581 - VIII, 04 : De Ino, & Palæmone](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre VIII

[Mythologie, Paris, 1627 - VIII, 05 : D'Inon & Palemon, autrement de Melicerte](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre VIII

[Mythologie, Lyon, 1612 - VIII, 04 : D'Inon, & Palæmon, autrement Melicerte](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - VIII, 04 : De Ino, & Palaemone, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/920>

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4
Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination 239v°-241r°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses

- [Ino](#)
- [Palémon, Mélicerte](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologiae

vel diuinum quidpiam esse arbitratur, vel certe sine aliqua divinitate & maxima causa non contingere. Id cum ita sit, non sicut difficile persuadere mortalibus diuinum quidpiam esse Tritones, & Deos esse quorum in potestate essent nauigantes, ad quod credendum aliquando periculorum magnitudo impellebat (hunc enim timentium animi & in periculis exillentium ad superstitionem per facilem.) Et cum inter multos precantes alicui voti compos fieri contigisset, illius praetorio possea Tritonum ut Deorum nomen fuit celebratum. Neque illud praetemiserim, quod apud Romanos super templo Saturni Triton quidam eximis magnitudinis fuit collocatus, qui ducenti inflabat quoties oriebarunt ventus, caudamque intra terram occulabat. Per illum significare tradiderunt nonnulli res gestas ante Saturnum silentio fuisse inuolutas; at post imperium Saturni clarissima historiographorum voce fuisse celebratas: quia ego occultaram veram religionem ante Christum per hoc significatum crediderim, at post Christi adventum clarissimum sanctiorum apostolorum praeconio omnibus gentibus veram, sanctam & saluberrimam legem, omnibus Christo alicissimo Dei filio credentibus celebratum iri. Nam alioquin insulsam esse videbatur, ut sapientes antiqui candatos etiam Deos habuerint. At nunc de Palymone dicamus.

30

De los, & Palens.

Cap. IIII.

INo quoque cum Palymone filio nauigantibus praesente fuit exiliata ab antiquis, & inter Deorum marinorum numerum relata. Hec Cadmi & Harmonie illius, cuius canticum nuptiale Musa cecinerunt, filia fuit ut ait Hesiod.

τέλεσθαι οὐαὶ διάνα τοπερ γεννητοῦ λόγοπέτερον
τοι, τοι τοπερ, τοι τοπερ καταπέτερον,
αδεντούλ, οι νέοι οι, ταῖς βατοχαίταις.

Harmonie hinc Veneris formosa filia Cadmo
Inoq., Semeleni, & Agauen edidit; atq.
Autonoen, quae nupsit Arisifio inde comato.

Fuit Ino possea Athamantis Thebanorum Regis uxor, quae ut dictum fuit, singulari odio Nephelis filior, ut pote nouerca, prosequebatur, tostiq; seminibus unum de filiis Nephelis Diis immolari oportere per auspices significauit. Postea ob Iunonis odium in omnes Thebanos, quia Bacchus ibi natus esset, Athamas in furorem vertitur, Learchumque filium, quem ex Ino inter ceteros suscepserat, obtruncavit. Tum Ino arrepto Melicerta ob Athamantis timorem in proximum mare infilis. Fuerunt qui dicant furorem immisum fuisse Ino, quod illius hix peperissent & educassent Dionysium. At

40

Nymphodorus Syracusius in libro Atticis navigationis non ab Athamante, sed a taurata Ino sequitur esse scriptis in filios, quae & Learchum & Meliceram trucidauit: ac possea desperatione capta in mare infilierit ob impatientiam doloris, ut ibi suffocaretur. At Dotion in libro de pilibus Learchum sagitta fuisse ab Athamante transfixum scribit, Meliceramque ab Ino iugulatum, postquam rem se Ino in mare præcipitauit. Alii dixerunt Ino fugisse Athamantis imperium cum Melicerta filio, quia Learchum, quem Athamas intemerat in cacum bullientis aqua coniecerat. Aufugit igitur per Germaniam blegarenfis agri montem, seque de laxe Moluride disto, ut ait Paus. in Atticis

Atticis cum filio Meliceris, ut communior est sententia, in mare precipitauit: ut patet ex his lib. 4. Metam. apud Ouid.

Imminet aequoribus scopulus: pars imma cauatur
Fluctibus, & testas defendit ab imbris vndas:
Somma rigent, frontemque in apertum portigit aequor.
Occupat hunc (vires inflata fecerat) Ino,
Seq; super pontum multo tardata timore

Mittit, onusq; lauum; percussa recanduit vnda.

Alii fabulantur accidisse ea tempore, ut Nereides chorum ducerent in eo loco, quare dixerunt se in honorem Maticeris, ut Sisypho gratificarentur, tri pudiare. Non defuerunt tamen qui putarint eius corpus ad Sisyphum delatum ex Exanuntia, quo fuerat portatum ab vndis, & Isthmicos Indos cuncti illi institutos. Hec Ino vocata fuit postea Leucothea, & Dea maris exiliata, ut ait Home. lib. 4. Odyss.

16

τεσσαράκοντα προτέρη τετρακοντάριον θεόν

Αιώνα, επειδή τετρακοντάρια αδιάτατα,

Νέον δέοντος πλάγιαντες θεάς θεάς την πρώτην.

Prospicit hunc Ino formosi filia Cadimi
Leucothea, ante fuit mortalis fœmina: sed nunc
Illiā dūmo nautæ dignantur honore.

20

Hec Matuta deinde vocata fuit a Latinis, quia mane ostiretur, ut ait Cice. in lib. Tuscu. disputationum in his; Ino Cadimi filia non ne Leucothea nominata à Grecis, Matuta habetur a nostris: quæ quodd aurora sit, ita patet ex Lucret. libro 4.

Tempore item certo roseam Matutam per horas
Aetheris auroram defert, & lumina pandit.

Ceptra fuit dies Leucothea in quodam rivo non procul ab urbe Corone, & sic in Deorum numerum relata, ut ait Pauf. in Messeniacis. Fuit magna vis eius existimata in seruandis nauigantibus, & in mari placando, ut ait Orpheus in hymnis;

30

Αυτίσθια σελίνη καρπούλη ταινίαν εποίει.
Ιστιάσθι, Δράμας οι πρώτην ανένειν,
εποίει διετέλεσθαι τούτην πολιτείαν.
εποίει τηρούσθι, Δράμας την ταπεινήν.
εποίει μέγαντον πατέρα τὸν αὐτὸν τρόπον.

Aduoco Leucotheam, Dea quæ venerabilis aequa
Multæ potens; bacchum puerum quæ nutrit olim.
Audi dius maris, quæ nautas, quæ regis vndas.
Fluctibus & gaudes seruantix alma virorum,
Ut tibi collibuit fulcant tura alta carinæ.

40

Imperatū est autem Veneris precibus à Neptuno ut Dea maris fieret Ino, sicuti scriptum reliquit Ouid. lib. 4. Metam.

At Venus immerit neptis miserata labores
Sic patruo blandita suo est, o numen aquarum
Proxima cui celo cessit Neptune potellæ:
Magna quidem posco, sed tu miserere meorum
Iactari quos cernis in Ionio iammesso.
Et Diis adde tuis. aliqua mihi gratia ponto est.

Annuit

Mythologiae

Annuit oranti Neptunus, & abstulit illis
Quod mortale fuit, maiestatemq; verendam
Imposuit, nomenq; simus, faciemq; nouauit.
Leucothesq; Deum cum matre Palemon dixit.

Scriptum in Atticis Pauf. Melicertam à delphine exceptum fuisse cum cecidisset è saxo Moluride, & in Corinthiorum Isthmum expositum mutato nomine Palemon fuisse appellatum, atque inter esteros honores Moluride petram illi fuisse consecratam, & Isthmicos ludos illi à Sisypho Aeoli filio fuisse institutos, qui tunc imperabat Corinthiis, cum esset melicerta fratre filius: atque primum pinu, deinde apico sicco victores ibi coronati sunt. Musaeus in eo libro, quem script de Isthmiis, duo certaminum genera celebrari solita in Isthmo scripsit, alterum in honorem Neptuni, alterum in Meliceram, quod etiam in his ait Apollon. lib. 3.

Qualis adit ludos Isthmi Neptunus ut altum

Conscendit currum.

Habitus est postea ipse etiam Palemon Deus marinus, ut ait Orpheus in hymnis;

20

Στοργή τη δέργη χρυσή σκούπαντον οὐλαίσθε,
ανδρῶν εἰ γενάρησεν οὐ λόγης τελεταῖς,
τοι ναιμούσιον πολεμεῖσθαι πολεμεῖσθαι εἶναι.
Ιδοὺ ερωτάτη, μη γένεσθαι προσώπῳ.
τοι εἰ τοιούτοις αντανταὶ χρήσαι, τριπλάσιαν είναι.
Ποντικάδαι ποιοῦντος χρυσάνθεις λαρυγγίς,
φορέμενοι ευτερό, μέντος θρονούσις τοι
φέρειν μόνον ζελεντερεῖσαν οὐταντον οὐδεις.
τε νόοι qui fluctus habitas, pontumq; Palemon,
Cum Baccho nutrit, veni ad tua lacra benignus,

30

Ελεξα facie pelagi de fluctibus altis.
Cultoresq; tuos in terris protege, & vndis.
Pontiagis hymnum ratibus depellere suetti,
His quibus appares, miseric mortalibus vnuis
Namq; faues, comidiq; teffrenas æquoris iras.

Sic etiam Eutripides in Iphigenia in Tauris custodem & seruacorem nauium Palmonem vocauit;

40

Στοργή τη δέργη χρυσή σκούπαντον οὐλαίσθε,
αλαρες πράκτοντον θεος οὐλαίσθε.
Pili marinæ Leucothes, custos bone
O nauium Palmon, ello mi bonus.

Hic non vehebatur in curru, sed natandi peritissimus habebatur, ut ait Oui. in Epist. Leandri;

Et iuuenem possim superare Palemon nando.

Miracq; quem subito reddidit herba Deum.

Vocatus fuit Palmon etiam Portunus, quem clavem dextra gestantem finixerunt, quoniam portus ab hostibus tueretur. Huic infans maictari consultuit, atque in Tenedo precepit diuinis honorib; colebatur. Sepultus fuit hic nauigantium Deus in Isthmo, ut ait Pauf. in Atticis, At Ino in ora maritima.

ritima agri Megarensium à Celsio & Tauropoli Cleonis filiabus & Lelegia nepibus. Hac sunt ea, quæ de Ino & Palamone memoriz prodita fuerunt ab antiquis, è quibus veritas est exprimenda. Quod Ino fuerit Cadni, & Harmoniz filia & Athamantis vxor non differt ab historia, & quod à patre fuerit filius sexo illis, & quod Ino timore vel furore concita in mare se cum filio precipitauit. Quod vero ipsa & puer Melicerta fuerint in Deos conuersi, nihil hoc habet cum veritate commune, & quid per hanc significare voluerunt antiqui? Dicunt fuit superius tantam fuisse nonnullorum antiquorum principum ambitionem, ut aras, & sacerdotes, & ceremonias nonnullis suorum mihiotum tanquam Diis immortalibus instituerint. 10
 Sic Isthmia Sisyphus, quæ prius in honorem Neptuni celebrabantur, in honorem sui propinqui conuertit, quare dictus est Nepranus his aquarum imperium impertire, atque inde Dii marini crediti sunt. Nam apud Romanos etiam pro grecorum consuetudine funebres ludi instituti sunt, qui & ipsi suos principes inter Deos fuisse relatios deum fabulabantur. Nam sicut omnium propè principum nostræ statu paucis exceptis animum avaritia, vitiorum omnium sordidissimum, ita ambitio antiquorum mentes occupaverat. Leucoches, quæ Matuta dicta est a Latinis Aurora est; Palamon fuit Portunus vis est tempestatis, nam etiam agitare significat, unde Palamon vocatus est. Matuta filius dictus fuit, quia venti plerunque ab aurora spirent incipiunt; & quia tunc in mare incumbunt, dicuntur se in mare praesentes. Hi crediti sunt Dii nauigantium, quia venti nauigantibus vere praefiat, qui si benigni aspirarent, felix iter contingit nauibus, & idcirco sit Virg. lib. 2. Georgic.

Votaq; seruati solent in liuore naute.

Glaucio Panopee, & Ino Melicerte.

Quare per hanc fabulam significarunt illos se ventorum levitati credere, qui per mare nauigarent, quare non est de diuina clementia conquerendum si quid aduersum acciderit, sed de nostra levitate & imprudentia. Ad placandas etiam perturbationes animorum hæc fabula accommodata est, & adhortandum ad beneficentiam & liberalitatem; quippe cum ita exigitata à Iunone Ino, quia Liberum patrem liberaliter educaret, in tantum felicitatis pollicetur euaserit. Nam esti dñi boni aliquandiu pro benefactis opportununtur, & patientur domesticas calamitates, tamen nemo vir bonus diu potest esse infelix, nam quæ tanta potest esse calamitas, quod tantum infortium, quod diuina clementia in maiorem felicitatem non posse: conuertere & confidendum igitur esse diuinæ bonitati sic antiqui tradiderunt, cum nemo iustus à Deo contemptus reliquatur, comique tanta si diuina clementia, ut spernem etiam superret mortaliū in adiuuando, qui iniuste miseras patiuntur. 30
 Nunc de Glauco dicamus.

40

De Glauco.

Cap. V.

Glaucus, qui & ipse marinus Deus ex homine factus est, non minus absurdum segmentum, siveque ~~inventus~~ & causam consecutus fuit. Hunc Anthedonis hominis cuiusdam Beoti filium fuisse scripsum reloquit Strabon: heo noui: cum tamen illum Polybi Mercurii filii & ubi eis fuisse scribat Theophrastus ub. 5. eorum, quæ in siccō degant, & Promachis

Ppp das